

În piețe, în săli, la colțuri de străzi, oamenii cer în gura mare anularea tratatului Ribbentrop — Molotov. Dar cei doi sînt morți. Viu este doar tratatul încheiat între ei, presupus secret, dar de care, mai mult ca sigur, știau și alții, la vremea respectivă. Tratatul semnat între două puteri umilitoare — și nu numai — europene, între care erau strînse ca într-un clește multe țări mici și mijlocii din Europa Centrală și de Vest.

Așadar, în multe îneprejurări, în numele unor asociații și societăți de sprîjin și culturale, oamenii cer anularea tratatului dintre Germania și U.R.S.S. semnat de miniștrii de externe reprezentînd aceste țări la vremea respectivă.

Firese ar fi fost ca acest

tratament, umilitor pentru multe țări europene, să nu mai existe în acest an de grație 1991 cînd se discută cu speranță și certitudine despre o Casă comună europeană. Dar, din păcate, acest hidos

EDITORIALUL ZILEI

„Jos tratatul“

tratament, există. Nu s-a anunțat anularea lui.

De la încheierea celui de-al doilea război mondial, miniștrii de externe ai Germaniei și U.R.S.S. nu s-au întîlnit încă și nici de o asemenea intenție nu s-a au-

zit, pentru anularea acestui monstruos tratat.

Să se întîmple acest lucru în acest an? Cine știe... Strigînd „Jos tratatul Ribbentrop — Molotov!“ trebuie să ne gîndim și la cine trebuie să-l dea jos.

Oricum, în casa nouă europeană țările bătrînelui continent nu pot intra privindu-se sincer în ochi, de vreme ce unele mai sînt încă handicapate de asemenea tratate și cu atît mai mult nu pot conviețui între „marginile“ aceluiași drepturi.

Desfigurate prin fel de fel de tratate, unele mai secrete decît altele, popoarele din țările lipsite de apărare, trăiesc încă la umbra acestora, pentru că cei mari atunci, mari sînt și astăzi.

Așa că, acest tratat trebuie „dat jos“ de cei care l-au „urcat sus“. TRIBUNA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVII,

nr. 341

Joi,

28 martie

1991

4 pagini

3 lei

Ochii-i, floarea sufletului „spun“: generația mea vede totul la picioarele ei și numai cerul deasupra; sîntem, vorba lui Saint-Beuve, cei dinții în lume. Florile, sufletul pămîntului și ochii, florile sufletului se unesc într-o întrebare, pe care noi, cei mari ar trebui să o percepem ca dramatică: oameni, ce faceți cu viitorul?
Foto: Fred NUSS

200 de ani de la acțiunea națională transilvană

SUPPLEX LIBELLUS VALACHORUM

V. Dispariția împăratului care, prin inovațiile iluministe a „îndrăznit“ să o degradeze la o „infamă servitute“ — să o „coboare în rîndul supușilor ei“ a provocat un entuziasm paroxistic în rîndurile nemeșimii din comitatele Ungariei și Transilvaniei. Se stîrnește un formidabil reviriment al vieții naționale ungurești, exprimat în diverse forme, mergîndu-se pînă la a se aduce în triumf la Buda coroana regală, de pusă de împăratul austriac în tezaurul imperial. Lozinea generală era „restitutio in integrum“ (restituirea tuturor drepturilor, privilegiilor). Toate vechile libertăți ale nobilimii trebuiau să fie reînțoarse acesteia. Măsurătorile de pămînt nobiliar, care țineau la impunerea nobilimii, trebuiau nimicite; scriptele au fost arse cu alai. Limba germană trebuia înlocuită în administrație cu cea maghiară: la fel și în școală (sau cu cea latină). Trebuiau refăcute vechile instituții de guvernămînt dislocate de reformele lui Iosif al II-lea, ba trebuiau impuse și garanții care să prevină o asemenea tentativă în viitor. Funcționarii regimului iosefin tre-

buie înlocuiți, trebuie să se revină la viața „constituțională“, dieta nobiliară să fie repusă în vechile competențe. Să se anuleze rînduielele care nu fac deosebire între nobil și plebe. Pe chinuțului iobag l-au secătuit sarcinile regimului habsburgic, nicidecum ale seniorului ungur, sarcinile publice l-au nenorocit. De aceea, și reglementările urbariale trebuie anulate. Împăratul a lovit în religiile recepte, a îndrăznit să dea edictul de toleranță religioasă. Trebuie să se revină la vechea stare. „Patrioții“ nobili vorbesc și se agită în numele libertății, independenței, fac apel la contractul social, la drepturile omului și ale cetățeanului, la drepturile și libertățile națiunii. Dar drepturile și libertățile sînt ale lor, ale nobililor, ei sînt națiunea, față de ei nu a fost respectat contractul social. Nimic pentru imensa masă a poporului de jos, totul pentru nobili și toate acestea trebuiau să li se acorde într-o Transilvanie care să-și mențină nestîrbită „constituția“ feudală.

(continuare în pag. a III-a)

Mihai RACOVITAN

Răspuns la „scrisoarea deschisă“ a domnului rector Valeriu Deac, privind problemele Universității din Sibiu

Ne facem datoria să răspundem la scrisoarea d-voastră, pentru că locuitorii județului Sibiu să fie informați corect asupra măsurilor și acțiunilor luate de Prefectura județului și implicarea acesteia în funcționarea Universității sibieni.

Universitatea din Sibiu s-a înființat după Revoluție la intervenția C.P.U.M., a Prefecturii locale și a fostului Institut de subingineri, ca o dorință firească și necesară a tuturor cetățenilor, avînd drept scop să califice cadre cu studii superioare pentru județul Sibiu și județele limitrofe și nu s-a manifestat în nici un fel intenția ca aceasta să se desființeze.

Chiar de la înființarea ei și în continuare, au fost greuțități cu asigurarea bazei materiale, greuțități care se mențin, sînt reale și nu pot fi puse pe seama lipsei de preocupare a administrației locale, țînd cont și de greuțitățile altor instituții în asigurarea bazei materiale — în general a spațiului administrativ.

Dar, cel mai ușor este să acuzi, să soliciți mereu ceea ce ești convins că nu este posibil de înfăptuit și în ultimă instanță să demisionezi în mod spectaculos dintr-un post pe care tocmai acum trebuie să-l onorezi prin strădanie și muncă perseverentă, așa cum ați procedat d-voastră domnule Valeriu Deac.

Pe de altă parte, nu sîntem de acord cu formula d-voastră din presă: „trista și incredibila dispută Prefectura — Universitate sau Putere — Intelectualitate“, din care se poate trage ușor concluzia că orientați problemele reale într-o altă direcție, din care d-voastră personal să ieșiți curat din lipsa de acțiune concretă în conducerea Universității din Sibiu.

În același timp trebuie să spun clar că funcția de prefect nu este deloc similară cu cea de fost prim-secretar și că nu vă puteți aștepta ca în statul de drept să se facă

(continuare în pag. a III-a)

Prefect, Nicolae NAN

Internațional Jazz Festival — Sibiu '91

PROGRAMUL ZILEI DE AZI

Joi, 28 martie, ora 18, Casa de Cultură a Sindicatelor

În concurs: Andrei Balogh (Bihor) și Solaris (Buzău).

În Gală: Trio Adrian Tase — București

■ Ansamblul Armatei — Cluj

■ Duo — Andrei Colompar și Alexandru Brașoveanu

■ Barbara Dennerlein (orgă Hammond)

Discoteca Casei de Cultură a Tineretului, ora 24

■ Jam Session

Zidul Berlinului

Institutul Goethe — București și Inspectoratul pentru cultură al județului Sibiu vă invită vineri, 29 martie a.e., ora 17.00 la Galeria „SIRIUS“ la vernisajul expoziției „ZIDUL BERLINULUI“ — foto-reportaj de Gritta Rösing.

TV Cluj Întrebări pentru sibieni

Vineri, 29 martie a.e., ora 9, Televiziunea din Cluj organizează o dezbatere în direct cu d-nii Nicolae Nan, prefectul județului și Romeo Trifu, subprefect. Cei doi vor fi solicitați să răspundă la două întrebări: cum se face licitația spațiilor comerciale și problema șomajului juvenil.

Cetățenii din județul nostru interesați în aceste probleme se pot adresa celor doi, sunînd la telefonul 951/8 60 65, începînd cu ora 9.

Erată

Dintr-o regretabilă eroare aparținînd redactorilor noștri Liviu Brezai și Adrian Popescu, în numărul de ieri al ziarului nostru în articolul „Tărîmul amintirilor“ numele autorului exponatului de cartofilie, în premieră, a apărut greșit. Nu este vorba de arhitectul Mircea Tîbuleac ci de inginerul HORIA TIPURITĂ căruiă îi cerem și pe această cale scuze pentru greșeala comisă.

DIN CULISELE MUZEULUI BRUKENTHAL. În laboratoarele specializate ale Muzeului Brukenthal din Sibiu se lucrează la restaurarea pieselor patrimoniale ce fac faima acestei instituții. La sectorul de restaurare profilat pe textile, în prezent se află în lucru două haine episcopale de la jumătatea secolului al XV-lea, expozate ce vor fi incluse într-o viitoare expoziție, prezentînd scurgerea a opt secole de spiritualitate germană pe pămîntul Transilvaniei. Vernisajul acestei expoziții se anunță pentru sfîrșitul lunii august a.e.

Foto: Fred NUSS

Primăvara plastică

Salonul de primăvară organizat de U.A.P. Sibiu la galeria „Sirius” este nu numai o invitație la meditație, dar și un salon cu vizare. Ținând cont de cele două criterii, artiștii sibiieni s-au prezentat pe simeze cu lucrări de artă de deosebită ținută și valoare artistică, evaluate la cotele reale ale calității estetice. În sensurile în care și-au dirijat operele de artă, plasticienii sibiieni nu și-au asumat o abruptă rupere de realitate, lucrările fiind axate mai mult spre pitoresc, uneori spre o conținută decorativă. Grafica, pictura, sculptura, precum și lucrările de textile imprimă o amplitudine inspirației și dorinței noastre pentru artă. Artiștii sibiieni dezvăluie cu această ocazie și o bidimensională „umilință” vizavi de actul de creație, înălțând siluete, modelând pete de culoare sau jonglind cu albul și negrul existențial, spre benefica încintare vizuală. Și cu această ocazie consemnăm o serie de achiziții, atât din partea iubitorilor de artă din țară cât și din străinătate, semn că plastica sibiiană este bine cotată și constituie la ora actuală o investiție bună. Fără a se dori un argument la cele notate, nu lipsită de importanță ar fi mențiunea potrivit căreia plasticienii sibiieni, la ora actuală, sînt foarte bine cotați în expozițiile organizate atât în țară cât și în străinătate. Dovadă stau solicitările anuale, cu participări individuale cât și colective în saloane, desfășurate în diferite colțuri ale lumii.

Adrian POPESCU Foto: Fred NUSS

În atenția veteranilor și văduvelor de război

În vederea distribuirii noilor legitimații pentru veteranii și văduvele de război din municipiul Mediaș, aceștia sînt rugați a se prezenta între orele 9-12 la Casa Armatei Mediaș, str. Viitorului nr. 12, după cum urmează:

— litera A și B — 1 aprilie 1991; litera G și D — 2 aprilie 1991; litera E și F — 3 aprilie 1991; litera H, I, J — 4 aprilie 1991; litera K, L, M — 9 aprilie 1991; litera N, O, P — 10 aprilie 1991; litera R, S, T — 11 aprilie 1991; litera U, V, Z și restanțierii — 12.04.1991.

Se vor aduce: Buletinul de identitate, Livretul militar, Legitimata de veteran, acte militare, cuponul de pensie sau adeverința de la primărie, plus 2 fotografii recente tip buletin.

COMITETUL

Dincolo de limbă și etnie...

Gerhard Schramm, Kurt Bass și Kurt Schibrani vin din Böblingen — Sindelfingen, Germania, ca mesageri ai sindicatelor acestui district. Sînt pentru a 6-a oară în România, la Sibiu. Pentru a 6-a oară cu ajutoare umanitare pentru spitale și casele de copii ale județului.

Au luat legătura cu dl. prefect Nan, cu Inspectoratul școlar și cu sindicatele locale pentru a afla cum se pot face și pe viitor utili Sibiului. „Vremea ajutoarelor constînd în alimente și îmbrăcăminte a cam trecut” — ne mărturisește dl. Schramm.

Trebuie părăsită această formă de ajutoare devenită inoperantă în conjunctura trecerii României spre economia de piață, și inaugurată de o formă de ajutor concretă și operativă, constînd în tehnologie modernă și echipament spitalicesc, în stabilire de contacte și schimburi de specialități. Doar astfel cîștigul Sibiului va putea fi real și de perspectivă.

Delegația germană a vizitat zilele trecute Centrul de semînțe al orașului constatînd că semînțe ar fi, dar nu suficiente pentru a putea acoperi nevoile de viitor ale populației în condițiile improprietății aflate în curs de realizare. Au hotărît să sprijine acest centru dotîndu-l cu semînțe selecționate, mașini de cîntărit, hîrtie pentru impachetat etc. Se vor întoarce curînd în România. Școlile Sibiului sînt și ele în mare criză de hîrtie, de material didactic, de manuale și rechizite școlare. Böblingen-ul le va ajuta și pe acestea.

Dar, proiectul la care dl. Schramm ține cel mai mult

este acela al renovării Casei de copii preșcolari de la Boarta, care se află în prezent într-o stare jalnică și nu beneficiază de acel minimum de dotări care să o facă aptă să asigure micuților un trai cît de cît civilizat.

„În România, subliniază dl. Schramm nu pofta de muncă și manualitatea lipsesc, ci orientarea. Și această stare de lucruri pare a fi consecința directă a lungii etape comuniste pe care acest popor a fost silit să o parcurgă. Mentalitățile și obiceiurile nu pot fi schimbate peste noapte. În România de azi există mai multă libertate și deschidere. Dar rezultatele sînt încă invizibile și vor fi așa probabil atîta vreme cît oamenii nu vor realiza marea șansă pe care țara o poate avea. Pentru că nici resursele, nici disponibilitățile nu lipsesc României. Pentru că, depășind această „criză de orientare”, țara poate redeveni înfloritoare.

Românii trebuie să înțeleagă un mare adevăr: Europa este tot mai unită. Dincolo de barierele de limbă și etnie, oamenii se adună. România face parte din Europa. Geneza politicii de ajutorare, pe care țările occidentale au inițiat-o față de România, face parte integrantă din politica asimilării țărilor ferecate pînă mai ieri în lagărul socialist. Reintegrarea lor continentală sub toate aspectele: economic, al drepturilor omului, al democrației, al nivelului de trai, este astăzi mai mult decît oricînd o necesitate indiscutabilă și istorică.”

A consemnat Monica UDREA

Scandal pe Calea Gușteriței

Personal n-am nimic de reproșat nici barurilor, nici barmanilor, fie ei „de stat” ori... privatizați. Vorba unuia: „Bea clientii ca demenții” (dacă au bani și nu-i bat nevestele cînd ajung acasă). Dar cînd respectivul bar, din loc de pierzanție absolut personală devine factor de poluare socială, n-am dreptul să mai stau cu brațele cruciș (la spate ori la piept). Este cazul acestui zis „Paté-Bar”, înființat de Silvia și Vasile Rotar pe Calea Gușteriței nr. 61. „Paté” este franțuzescu lui „pateu”, care ar trebui să fie și un fel de preparat din aluat cu unt, brînză sau carne, ori niște pastă de ficat, carne, pește amestecată cu condimente. Deci, aici omul se așteaptă să primească o gustărică și, eventual, un „snaps”. Cînd colo, aici se bea pe rupe, zilnic între orele 9 și 24, cu „excepția” sfîrșitului de săptămîină (care la noi durează 3 zile) cînd clientii pot bea ca... înecații, adică pînă li se termină sorbul. Vecinii acestei speculii s-au plîns și la Primărie, și la poliție și la... parlament că le sînt dărîmate gardurile, inundate pivnițele și speriați copiii de cheflii noctambuli, dar degeaba, „Paté-Bar-Rotar” își vede de afacere (Vorba fraților Petreus: „C-așe beu oamini buni de vinerea pînă luni”).

Beți-vă, copiii ploii, mințile, tocați-vă leuții și mincați-vă pateul (cel de sub coasta dreaptă), dar lăsați oamenii normali să se odihnească noaptea. Pînă nu se vor organiza într-un sindicat cu „argumente” contondente (n.i.d.).

P.S. Sesizarea este întocmită de un grup de locuitori din preajma cuibului de scandal cu pricina...

Au început turneele play-off la baschet (m)

Dinamo Oradea — C.S.U. Balanța Sibiu 113-95

Martî seara, echipierii de la Balanța C.S.U. Sibiu au debutat la Oradea la prima ediție a unui play-off în România. Conform schemei de program sibiienii (locul 6) au dat replica formației aflate pe locul 3, Dinamo C.S.S. 2 Oradea. A fost o partidă foarte frumoasă, spectaculoasă, în care s-a jucat un baschet de calitate, dinamic și atractiv, meritul fiind împărțit, aproape egal, între cele două combatante.

Din păcate sibiienii nu au putut folosi întregul lot, Tordai și Pelger fiind bolnavi. Așa sînd lucrurile, după ce au condus pînă în min. 15 elevii antrenorilor Mircea Vulo și Dorin Bleahu au fost nevoiți să cedeze inițiativa gazdelor, care cu un lot valoros și omogen au reușit să cîștige în final cu scorul de 113-95. Sibiienii au jucat practic — ne referim la eficiența prestației — cu 3 oameni: Claudiu Muntean, Marcel Tențer și Mihai Corui, care împreună au înscris 85 din cele 95 de puncte ale echipei, respectiv 43, 22 și 20 de puncte. Au fost realizate 21 de încercări de 3 puncte, în „contul” sibiienilor fiind trecute 11. Cel mai bun jucător de pe teren — Claudiu Muntean.

Așadar, conform previziunilor, orădenii au obținut victoria în prima partidă. Din această perspectivă meciul de sîmbătă, 30 aprilie, ora 10, din Sala Sporturilor din Sibiu, dintre cele două echipe este foarte important. În eventualitatea unei victorii a sibiienilor va urma o nouă partidă la Oradea, joi, 4 aprilie.

Octavian RUSU

BOX

În cadrul ctg. 91 kg, juniorul mare CRISTIAN DURLA, de la A.S. Independența Sibiu (antrenor Marin Căldăraru), a cîștigat faza de zonă ce a avut loc în perioada 18-23 martie a.c., la Satu Mare, calificîndu-se astfel în finala pe țară a campionatului republican de juniori (Constanța, 8-15 aprilie a.c.). Colegul său de echipă, juniorul mare CRISTIAN ANA (ctg. 63,5 kg), a pierdut finala fazei de zonă, după ce cîștigase prin K.O. semifinale.

Să sperăm că sibiianul Cristian Durlă va face o figură frumoasă!

Martor ocular

Șomartinul în flăcări

Dacă incendiul ar fi izbucnit cu o oră mai tîrziu, cred că jumătate din satul Șomartin ar fi fost acum serum și cenușă. Martî noaptea, pe la ora 23,30, oamenii dormeau liniștiți. Veneam din direcția Bruui și flacăra incendiului se vedea de departe. M-am oprit în mijlocul satului și am alergat din poartă în poartă ca să trezesc lumea. Bat în porți, în ferestre. Nici un semn. Cum ai bate în sicrie. Trezită întimplător, o fetiță din vecinătatea familiei Johann Kremer — unde a izbucnit incendiul la o clădire anexă — își scoală tăl. Incet, incet, se adună cîțiva oameni bătrîni, o parte șchiopi, fără putere. Doar cîțiva tineri. Sînt veniți din Germania pentru Sfințele Paști. Germania — cel mai apropiat vecin. Apa din fîntînă e puțină. Secetă mare. Au secat fîntînile. Focul se întetește și amenință șura. De aici totul s-ar întinde ca un fulger, mai departe. Apa e pe terminate. Folosim urina din bazinul vitelor. A luat foc un colț al șurii. Femeile își fac cruce: Doamne, fereste! Cineva trage clopotele bisericii. E o chemare deznădăjduită în neant. Satul e aproape gol. E părăsit. Pe la orele două dimineața, plec spre Sibiu. Incendiul e stins. Satul rămîne în urmă ca o mare tristete: un sicriu peste care joacă flăcările pustiitoare ale deznădejdi.

Ion Onuc NEMES

Pe adresa taximetriștilor particulari

În conformitate cu H.G. Nr. 1109/1990, începînd cu data de 1 noiembrie 1990 toți agenții economici plătesc impozit pe circulația mărfurilor. Pentru activitatea de TAXI-P, în afara impozitului forfetar trimestrial se datorează și impozit pe circulația mărfurilor, astfel:

	nesalariați	salariați
— pentru Sibiu lei/trimestru	442	269
— pentru Mediaș lei/trimestru	399	246
— pentru alte localități lei/trimestru	313	202

Neplata în termen de 5 zile de la expirarea trimestrului atrage majorarea sumei de plată cu 0,05% pentru fiecare zi de întîrziere.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu

A apărut

„Curierul filatelic”

Începînd de azi filateliștii își pot procura ultimul număr al revistei sibiene „CURIERUL FILATELIC” — număr ce marchează un an de la apariția acestei prime reviste independente de specialitate care a văzut lumina tiparului după decembrie 1989. Din bogatul cuprins desprindem numeroase articole de specialitate, lista noilor emisiuni interne și externe, viața filatelică românească precum și continuarea primului catalog al mărcilor poștale românești, la prețuri actualizate, „Catalogarea S.D. '91”.

Tot în acest număr mai aflați informații legate de premiera cartofilică sibiiană, premieră care-l are în prim-plan pe colecționarul inginer Horia Tipuriță ce a pus la dispoziția vizitatorilor cele 600 de ilustrate apărute la 1883 și 1884, dată care atestă că Sibiul a fost al treilea oraș din Europa, care a tipărit astfel de cărți poștale ilustrate. Tot spre atenția dumneavoastră vă mai sugerăm din cuprins rubricile nelipsite: Recenzii filatelice, Schimburi filatelice precum și pagina distractivă.

Practic „CURIERUL FILATELIC” constituie un util ghid filatelic oricărui sibiian.

Adrian POPESCU

